

BUDAPESTA

Joi 5 Iuliu st. v.
17 Iuliu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 50.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Cin' se scumpesce — reu nimeresce.

— *Proverbu propagatu.* —

(Urmare.)

Cu privilegiul moștenirii trebuie să amintesc, că elu, dupa cum ve spusese deja, mai avea o sora, care sora era maritata, și că prin urmare de asta-data nu era unicu moștenitoru, ci trebuia să împartiesca bogățiile parintelui seu în două părți.

Barbatul sore-si fiindu unu omu fudulu, era gelosu de faim'a nemului seu și știindu pe Iosif scumpu, se temu, că nu cumva să patia ver o rușine prin înmormântarea socrului seu. Se însărcinà deci dânsul de acestu oficiu și alcatui pompele funebre în unu modu demnu de avuț'a lui Arpagone, nedemnu înse de sufletul lui celu secu.

Dar banul prefăce pe celu mai ticalosu omu în ființ'a cea mai slavita, dupa cum ne-amu fi pututu convinge din cuvântarea pe care i-o ținù preotul de pe amvonu, cu ochii lacrimândi, cu vocea tremurânda de emoțiune — platita.

Apoi să ne mai mirâmu de prostime, când o auzim dîcându, că unui bogatu multe pecate i sînt iertate, căci cu banii sei le pôte rescumperă pe tôte! Pe tôte dieu, căci si sermanii preoti trebuie să traiésca.

Toti fure adâncu mișcati de lamentațiunile predicatorului, care cu cuvintele cele mai patrunzietore își luà diua buna dela repausatul Arpagone; o sêma de ômeni își stergea ochii de lacrimi, numai Iosif stetea nemișcatu, căci elu se gândea la împartian'ia, ce era să aiba locu îndata dupa înmormântare. Te miri, că nu împartisera înca înaintea înmormântării.

Iuliana îngrigi de pomana, ier în vremea acêsta Iosif și cu cumnatul seu se apucara de urgent'a lor munca.

Betrânul Inimarea fusese unu omu care, dupa cum ve mai spusese, iubià ordinea și bun'a orându-iela, deci moștenitorii lui gasira tôte asiediate gata, par că ar fi fost anume pregatite pentru împartian'ia de fația.

Din tôte avusese betrânul câte o paruchia.

O paruchia de case, una că alt'a. Una în care stiedea fia-sa; acêst'a remase pe sêm'a ei, alt'a unde stieduse elu și cu Iuliana, acêst'a remase pe sêm'a lui Iosif. Avea două bucăți de bonuri rurale, fia-care de câte 10,000 lei, una pentru Iosif, alt'a pentru sora-sa și asià mai încolo.

Numai unu singuru obiectu era fără soțiu.

Împartian'ia care mersese pâna aici în tactul celu

mai minunatu dupa cântecul cunoscutu: „un'a mie, un'a ție“, se oprì aici.

Barem de-ar fi fost unu lucru de mare valóre, de care se împedecara, dar nu, era unu simplu sortiu, séu losu, séu biletu de loteria. Alegeti-ve din aceste numiri care ve place dvóstre mai bine: dar nu ve sfaditi, cum se sfadira Iosif și cu cumnatul seu din prici-n'a acestui biletu!

Cumnatul ținea una, că losul nu s'ar cadé nici lui Iosif, nici sorei lui, ci Iulianei, căci pe elu se vedea scrisu de mân'a betrânului tocmai numele Iulianei, dovéd'a cea mai buna pentru dreptatea parerii sale; alta dovéda mai era, că sortiu n'avea paruchia, deci nu era destinatu pentru dânsii, ci pentru Iuliana. Iosif ținea una, că cumnatu-seu n'are dreptate.

— Sè rupemu dar biletul în două, și se împartim bucatielele? — întrebà cumnatul, care perduse rabdarea.

— Nu e trebuintia că sè-l rupemu; vom împartì valórea losului. Sè-l vindemu și din banii ce vom prinde pe elu, voi luà jumetate eu, și jumetate tu în numele sora-mi.

— De ce sè-l vindemu, de vreme ce socrul a voitu altfel? Nu-ti e rușine să mânânci bieteii Iuliane dani'a ce i-a destinatu tata-teu?

— Eu nu voi să mânâncu nici o dania, — respunse Iosif aprinsu, — ci ținu numai la dreptul meu. Losul nu se cuvine Iulianei, cu tôte dovedile tale, nu credu că tata-meu să fi avutu de gându a neîndreptați pe copiii sei în favorul unei straine.

— Nu-ti e rușine să vorbesci astfel, — îl întrepruse cumnatul seu scârbitu de atâta reutate de inima, — n'ai în sufletul teu nici unu picu de simțire.

— Déca esti tu atâtu de simțitoru, platesce-mi partea mea din acelu losu, ieta ti-o lasu cu 80 florini și fă apoi cu elu ce vei voi, daruiesce-l chiar si Iulianei! Mai bunu privilegiu de a face o dania din pung'a altuia nu vei avé nici odata.

— Ține-ti banii, — dișe cumnatul înfuriatu, aruncându-i 8 bancnote de câte 10 florini; ier biletul îl luà, puse lângă elu alte 8 bancnote totu de câte 10 fl. și chiamându pe Iuliana i le dede în mâna.

Iosif la acestu actu de subita generositate, nu se rușinà, cum s'ar fi rușinatu altu omu cu inima verde; elu din contra se implu de pizina cătra serman'a fêta; i era lacomia de losul, ba chiar și de cei 80 florini, ce i primise dela cumnatu-seu.

(Va urmà.)

THEOCHAR ALEXI.

Sesiunea estrord. a Academiei Române.

— 23 iunie (5 iulie.)

Sădintî'a XXI

la 16/28 iunie, sub presiđintî'a dlui Ion Ghica. Se citește o propunere a dlui **Georghianu** de a vinde bibliotecii Academiei colecțiunea „Buletinului Oficialu“ pe 1853—60; se aprôba. **DI Polescu** ofere spre cumpărare colecțiunea completa a ȃuarului „Trompet'a Carpatilor“ precesa de „Buciumul“; delegațiunea se autorizează a o cumpără.

DI Stefanescu ȃce, cã discuțiunea înca nu e terminata în privințî'a votării statutelor. Se si începe o desbatere lunga, cã cu ce majoritate are sã se voteze acele statute. La acãsta iau parte dnii Sion, Urechia, Hodosiu, Maniu, si în urma se primesce cã pe joi'a viitoare sã se invite toti membrii spre a votã statutele.

DI Maniu prezinta unu exemplaru din romanul „Ranele Națiunii“, tramisu din partea autorului **DI Iosifu Vulcanu** pentru bibliotec'a Academiei; se primesce cu multiamire.

DI Baritiu ȃce, cã situațiunea ce s'a creatu Academiei prin prescripțiunile de 2 treimi, si chiar de majoritatea membrilor, e fôrte grea, de aceea pe cãt înca e timpul sã se formeze unu articolu adiționale la statute. Acãsta propunere a dlui Baritiu deștãpta ierasi o viua discuțiune la care participa dnii Aurelianu, Hașdeu, Odobescu, Babesiu, Sion, si se facu unele propuneri, dar votarea se amãna pe sădintî'a viitoare. În fine

elaborarea regulamentului de aplicațiune a statutelor se concrede comisiunii care a facutu si proiectul de statute.

Sădintî'a XXII

la 18/30 iunie, sub presiđintî'a dlui Ioanu Ghica. **DI Sturdza** comunica o colecțiune de transcriptiuni de pe mormintele istorice dela manastirea Bistritia; totu dsa mai împartășește unu fasciculu istoricu pentru biblioteca; ambele se primescu cu multiamita. În fine recomanda a se cumpărã o seria de monede vechi si medalii române. ceea ce se si primesce.

DI dr. I. U. Jarnik tramite pentru bibliotec'a Academiei cãte unu exemplaru din publicațiunile sale, cari se primescu cu multiamire.

Se continua discuțiunea asupra propunerilor facute în sădintî'a trecuta despre adaugirea unor articole la statute, si în fine se primesce cel propusu de **DI Stefanescu**. (Vedi § 46 din statute.)

Sădintî'a XXIII

la 19 iunie (1 iulie,) sub presiđintî'a dlui Ioan Ghica. Se comunica o adresa a dlui **G. Popescu**, prin care cere ajutorul Academiei spre a putã tipari lucrarea sa de „Notitie bibliografice“, si totu-odata a-i încredințã o misiune lexicografica în țierile locuite de Români. Se recomãnda secțiunii literare.

DI Dim. C. Sturdza a tramisu Academiei: unu pocalu de argintu al Domnului Moldovei Vasile Lupu; o colecțiune completa de timbre poștale si telegrafice românesci; o colecțiune de 150 charte geografice. Se primescu cu multiamire.

DI Romanu, cã raportoru al comisiunii însărcinata cu cercetarea lucrării delegațiunii, dã lectura raportului seu, care se discuta si se primesce, numai desbaterea pasagiului relativu la tiparirea psaltirei lui Coresi se amãna pe sădintî'a urmatore.

Sădintî'a XXIV

la 20 iunie (2 iulie,) presiđinte dl Ioanu Ghica. Comisiunea respectiva recomanda si adunarea primesce sã se dea pe anul curentu epitropiei St. Vineri 300 lei sub titlul de cheltueli de administrațiune.

La ordinea ȃilei partea din raportul comisiunii asupra lucrãrilor delegațiunii, relativa la **tiparirea psaltirii lui Coresi**. Se face o discuțiune lunga, la care participa dnii Ghica, Hașdeu, Sion, Baritiu, Maniu, Stefanescu, Aurelianu, Alecsandri. Unii susținu, cã nu e necesaru sã se reproduca acea psaltira cu atãta lucsu, cãci principalul este de a se retipari Coresi astfel încãtu sã ne facemu ideia despre limb'a româneșca de atunci, ier pentru cunoscințî'a formatului si a caracterelor de atunci e destul sã se faca unu fac-simile de 2—3 pagine. Alții însu ȃce, cã acãsta lucrare, prim'a carte româneșca si o reliquia prețioșca a naționalității nãstre, trebue sã se tiparășca în modul propusu de **DI Hașdeu**. În urma se decide cã cestiunea acãsta sã mërga la comisiunea lexicografica care va veni cu unu raportu.

DI Ar. Densusianu tramite Academiei 12 exemplare din oper'a sa intitulata „Negriad'a“, spre a se avã în considerare la premiul Nasturel.

Dela Sabesiu.

(Esamene școlare, adunarea despartiemântului IV al Asociațiunii sciri economice.)

— 10 iulie.

Cu începutul acestei luni s'au ținutu esamenele finale la școl'a româna centrala d'aici. Esamenele au aretatu unu progresu îmbucuratoru, si au fost si bine cercetate de școlari, si de unu publicu numerosu de tôte clasele si naționalitățile. Putemu cu temeiu sperã, cã în celu mai d'apropo timpu vom avã înca școl'a centrala de modelu în tôte direcțiunile.

== În 6 iuliu a. c. despartiemântul nostru al IV-lea a ținutu adunarea sa în comun'a Cugieru, ce zace într'o mândra vale la pôlele muntilor cu paduri uriesie, si este în tóta țier'a vestitu prin bãile sale de feru fôrte bunu, precum si prin d'osebite fabricațiuni de lemn.

Locuitorii sãut numai români, cu stare buna, granitieri, si, se pricepe, cu școl'a bine organizata.

La adunare, care a ținutu 3 ore, au luat parte unu frumosu numeru de economi din Cugieru, precum si de amici ai scopului din Sabesiu, Orestia, Vinerea, Romosu; numai din părțile Mercuriei n'a fost nime. Lucruri mai momentușe n'am d'a însemnã, de cãtu cã s'a adunatu o frumôșca sumulitia de bani dela membri ordinari si ajutatori vechi si noi; si cã **DI I. Valeriu B.** a ținutu si aici unu discursu instructiv si poporalu atingându scopul Asociațiunii transilvane.

La banchetul comunu arangiatu din ospitalitate, la care au luat parte toti ôspetii si unu considerabilu numeru de Cugiereni, vesel'ia si tôtele si jocul — însu, la locu de munte, — nici pestravii înnãltatori de apetitu, n'au lipsitu.

Sub decursul adunării, afara plôia multu si de mii dorita curgea din nori asemene darului de mâna, în urm'a cãreia în locu sã desperãmu amu apucatu speranțîa si mai mare, decãt cum amu avutu.

== Secerisul pe aici s'a începutu înca la finea lui iuniu, si este fôrte manosu, mai bogatu decãt anul trecut.

Durerea cea mai mare însu este absolut'a neurcare a prețurilor cerealelor, ceea ce provôca o înfri-coșciata disproporțiune între venite si spesele produce-

rii, cu atâtu mai vîrtos, cã tôte celelalte espense se urca si nu se acomoda dupa pretîul productelor economiei de câmpu.

Ajunga a amintî, cã spre esemplu aici 8 cupe vinu din 1878 poti cumperã cu 60—70 cr., o ferdela cucuruzu alesu cu 49—52 cr., grãu cã aurul cu 80 cr. — 1 fl. 10 cr. pe cãnd unui lucratoru trebuie sã dai pe ãi : 50—80 cr. si de 3 ori mãncare.

E dreptu, cã aici si este mare trebuintãa de lucratori de ãi, de proletari.

Cor. ord.

Înmormântarea principelui Napoleon.

Actul finalu al dramei tragice s'a executatu. Ju-nele principe Ludovicu Napoleon, fiul lui Napoleon III, omorîtu de zulusi, în etate de 23 ani, la 1 junie an. c., a fost înmormântatu la Chislehurst în 12 l. c. lângã parintele seu.

Ceremoniile funebrele, îndeplinite cu acêsta oca-siune, se împartu în douë pãrti; prim'a a avutu locu la Woolwich, a dou'a la Chislehurst.

În 11 l. c. dupa miédiadi la 3 a sositu vaporul la Woolwich, preoþimea îndata s'a dusu pe vaporu, îndepli-nindu o scurta ceremonía religiósã. Apoi cosciugul fu transportatu la cas'a mortuara, unde avea sã se con-state identitatea. Cortegiul merse între unu spalieru formatu de ostasi, ier music'a cãntã marsîul funebralu de Beethoven. La 4 ore sosi principele de Wales, Edin-burgh, Connaught, Cambridge si moštenitorul de tronul al Svediei, cari toti se asociara cortegiului.

Ajunsu la locu, cosciugul simplu negru fu asie-diatu pe catafalcu. Cadavrul a intratu cu totul în stadiul desoluþiunii, cãci balsamarea s'a facutu târziu : *totusi nenorocitul principe s'a pututu înca recunósce de pe unele trasaturi.*

Erã unu ce forte miþcatoru, cãnd rudele si ser-vitorii vedîura pe principele carele zacea cu mánile în-crucisiate, tînêndu în drépt'a portretul parintelui seu si în stãng'a pe al mumei sale. Betrãnul servitoru al familiei leþinã si fu transportatu, ier Rouher plãngea cã unu copilu.

Dupa constatare, cadavrul fu închisu într'unu cosciugu de plumbu, care se asiediã în altul de lemnu de mahagon, care fu sigilat. Apoi diece oficierii en-glezi asiediara cosciugul pe unu tunu, la care fure prinsi 6 cai, si cortegiul plecã, urmatu de ostasi în mare tînuta. În conductu se aflã si unu betrãnu sol-datu francesu, carele fu de faþia si la mórtea lui Na-poleon I pe insul'a St. Elena.

Partea a dou'a a ceremonielor funebrele, la Chislehurst, în ãiu'a urmatóre a fost multu mai splen-dida. Aice au vinitu si mai multi, din giuru, din En-gliter'a si din Francia. Toti în haine de doliu. Regin'a Victoria se înfaþisiã cu principes'a Beatrice, cu ele toti principii din famili'a domnitóre englesã.

Cortegiul fu imposantu. Plecareã se signalisã cu tréscuri. În frunte mergea generalul-comandantu, dupa elu patru divisiuni de lanceri, artileristi pedestrii si infanteria, apoi artileria calarétia si music'a mil-itara, cu instrumentele acoperite cu velu si cu sunetul tãmpitu al tobelor. Dupa ostasi urmã preoþimea, cos-ciugul înzestratu cu tôte decoratiunile repausatului si în velu o cruce de crengi de palmu. Cosciugul erã trasu de 8 cai, cordele lintoliului erau purtate de principii englezi. Înaintea cosciugului se portã o mare cruce decorata cu flori. Lângã carul mortuaru mergea principele Ieronim si ambii fii ai sei, apoi Lucian, Mur-rat si Carol Bonaparte.

Dupa cosciugu servitorul betrãnu conducea ca-

lul de calaritu al mortului, acoperitu cu învelitoru ne-gru decoratu cu stele arginþie. Urmara apoi cam vr'o 100 de francezi, si generalii englezi cari erau de faþia, între cari toti principii englezi, la ei se însotîra si am-basadorii esterni. Dupa ei mergeau vr'o 1000 de ómeni în negru. Apoi ierasi o capela militara, ostasi, francesi si poporu. Ceremoni'a durã cam o óra.

Nefericit'a mama vedîu cosciugul deminéti'a la 3 óre. Incapabila d'a asistã la acêsta ceremonía, ea nu vedîu cortegiul.

Ce e nou ?

Sciri personale. Pr. Ssa episcopul Po-pasu a mersu la bãile dela Carlsbad, unde va face o cura mai îndelungata, cã mai în fia-care anu. — **Dl dr. Iarnik**, docentu de limbele romanice la universitatea din Viena, a sositu din Bucuresci la Sibíiu, unde ar sã petreca unu timpu mai îndelungatu, facêndu studie de limb'a romãna. — **Ministrul Kemény** caletorindu prin Transilvani'a, la Sibíiu a facutu visita si Esc. S. mitropolitului Miron Romanul. — **Ministrul Péchy** s'a dusu sã însotiésca comisiunea de esperti straîni, care studíeãza cursul si regularea Tisei.

Maj. Sa regele va luã parte în lun'a lui septem-vre la manevrele militare din Boemi'a; cartirul gene-ralu va fi în castelul dela Smetz a principelui Clam-Martinitz.

Micii dorobanti. Duminec'a trecuta, scrie „Ro-mãnul“, vre-o 600 baieti, elevii scólelor primare din Bucuresci, în costumul de dorobanti, se strînsera la 6 ore diminétia, în gradin'a Cişnegiu, de unde plecara la Cotroceni. Acolo, se însiruirã în fosta gradina botanica, unde M. S. R. Domnitorul i trecu în revista. Domnitorul a parutu încãntatu de rezultatele obþinute. M. S. a comandatu Ensusi diferite exerciþie, ce s'au fa-cutu cu o precisiune care nu se gasesce totu-de-una la tinerii recruti. Apoi, precedati de M. S. R. Domnul si de dl generalu Davila, micii dorobanti au suitu pla-toul dela Cotroceni, au intratu în gradin'a palatului si au defilatu înaintea M. S. R. Dómnei, care a parutu forte multiamita si a felicitatu pe dl generalu Davila pentru succesul întreprinderii sale. De acolo, baietii s'au coborîtu în gradin'a dlui Davila, unde s'au odih-nitu. Ací erau covrigi atêrnati de pomu, si lasu pe ci-titori sã-si închipuiesca deca au mai remasu covrigi, pâna când trimbíþiele si music'a au anunçiatu împãrþi-rea premiilor de gimnastica si esereþiuri militari. Mi-cii dorobanti s'au formatu în cercu, cu parintii lor în mijlocu, si au începutu împãrþirea, în urm'a cãreia s'a datu semnalul plecãrii. Rêndurile s'au formatu din nou si mititic'a armata, sub comand'a dlui gen. Davila, s'a întorsu în orasiu si a defilatu înaintea statuei lui Mi-hail Bravul.

Împeratés'a Eugenia a vrutu sã se omór scrisu în ãiare, cã dupa ce ex-împeratés'a F primitu scirea despre mórtea fiului seu, s'a Secretul acestei bóle se descopere prin o e-sata unui personagiu rusu de posiþiur epistola s'a publicatu apoi în ãiariul Carlsbad. În aceea se ãice, cã nenorocí voitu sã se otravésca cu „belladonna“ între articoliu de toaleta a fia-carei rea fu, cã dëns'a trei ãile se aflã în Regin'a Engliterei, aflãndu acést'a numai decãt pe medicul ei de casa

Ducele de Bassano, sian Eugenia, a tramisu mitropolitulu de multiamire, pentru adres'a de tul Romãniei, a adresatu împer

mörte a fiului seu. Scrisörea suna astfel : „Monseniore, M. S. imperatés'a, adâncu mişcata de simpatî'a manifestata de membrii senatului României pentru imens'a sa durere, a binevoitu a me 'nsarcinâ sè fiu, pe lângă voi, interpretul sentimentelor Sale de via grafitudine. Binevoiti a primî, Monseniore, asiecurarea înaltei mele consideratiuni. Ducele de Bassano.“

Principele Battenberg primindu la Varna pe delegatii coloniei bulgare din România, le-a dîsu cã spera a-i revedé în curêndu la Bucuresci, cu ocaziunea visitei ce are de gându sè faca curtii princiare a României. Elu a adausu : „Românii sînt vecinii nostri si trebue sè remâna amicii nostri; ei au luatu parte la oper'a gloriösa, dar anevioisa, a emanciparii Bulgariei. Multi Români au muritu combatêndu pentru independen'tia nöstra, sub conducerea valorosului si întieptului capitanu A. S. R. principele Carol.“

Pamflete amenintiätore. Alalta-ieri, scrie „Resb.“, s'au împraştiatu prin Bucuresci nişte pamflete la adres'a A. S. R. Domnitorului, la adres'a ministrilor, senatorilor si deputatilor. Aceste pamflete amenintiau cu stiletul la casu déca se va şterge articolul 7 din constituþiune si altele asemenea. Pamfletul este anonimu si conceputu astfel, în cât cei slabi de ângeru, ar puté crede cã ar emaná dela o societate secretea.

Regele Spaniei are sè plece în curênd în peþite. Mirés'a lui, precum s'a mai scrisu, va sè fia principes'a austriaca Maria Cristina. Dar logodirea are sè lupte cu unele pedece, cãci dupa constituþiunea spaniola regele nu póte petrece timpu mai îndelungatu afara de tier'a sa, iér în casul acesta ar trebúi sè steie timpu multu la Viena. Deci s'a gasitu urmatoriul expeditiu: regele va merge dimpreuna cu surorile sale la báile dola Guispuscoa în provinci'a Basc, de unde va puté face nişte excursiuni la Biaritz, unde principess'a va merge cu muma-sa. Se crede cã si ex-regin'a Isabella va fi acolo. Déca acésta casatoria se va pune la cale, cortesul se va conchiamá pe octomvre, spre a face trebuitörele pregatiri oficiale.

Judecatori în concediu. Între judecatorii dela forurile înalte cari se afla în concediu, sînt si dnii: Augustin Láday dela cassatiune, dl Ioanu Faur dela tribunalul supremu si dl Aloisiu Wlad dela tabl'a regésca.

Afacerea Asbóth-Zichy. Cu ocaziunea desbaterii procesului pentru câştigarea decoraþiunilor, acusatul a declaratü în Viena, cã afara de Várady Gábor si „o persóna de posiþiune mai înalta“ a statu în legatura cu dënsul. Primu-colaboratorul qiuarului „Magyarország“ din Budapesta, Asbóth, a scrisu apoi unu articolu, în care, cãnceputu, cã acea persóna ar fi contele Victor Ferras, secretaru de statü la ministeriul de interne, facutu nişte afaceri suspecte. În urmarea acestui articolu, contele Zichy tramise la Asbóth doi martori, cari au datu la cãntãrea ce a scrisu; Asbóth a respunsu, cã nu are nimic de spus, dar în câteva zile va procurá acuminul si Asbóth nedovedindu, conculumnatoru fãra caracteru. La cãntãrea cu dovedile sale în publicitate, fôrte compromitetöre pentru dl Zichy, a trebuitu sè faca o declaraþiune de cãntãre, cã este unu om de cãntãre, cu o curiozitate ce va urmá.

Incucie. În Russi'a focurile au ierasi a arsu unu orasiu, Irsk, cãnceputu înainte, cerêndu-se sè se

platésca comitetului revoluþionarü 500,000 ruble. Si fiindu cã sum'a acést'a nu s'a platitu, orasiul s'a si aprinsu de odata în mai multe pãrti. Föcul a fost grozavu, cãci si vëntul suflá cumplitu. În scurtu timpu totu orasiul s'a prefacutu în cenusia. Erá înspaimãntatoru a vedé, cum din ruinele unei case s'au scoasu cadavrele deja cu totul arse a unei mame si a cinci copii. Pagubele sînt fôrte mari. Multi au muritu în flacari.

În contra diferitei. Împeratés'a Augusta a Germaniei a tramisu presiedintelui societãtii chirurgice din Berlin 2000 de marce, cã premiu pentru cea mai buna lucrare relativa la curarea diferitei. La acestu premiu potu concurge medici de ori ce naþionalitate, cu lucrãri scrise în limb'a germãna, francesã sèu englesã. Terminul concursului e 15 dec. 1880. Premiul se va decerne în adunarea din 1881 a societãtii chirurgilor.

Sesonul bãilor este fôrte favorabilu. Dupa raporturile mai nöue ce primimu, la Mehadia numerul öspetilor a ajunsu la 1263, la Buziasiu 284, la Sliaciu 310, la Pöstyény 1286, la Balaton-Füred 811, la Tencin-Teplitz 695, la Krapina-Töplitz 458.

Recép'a din zilele trecute e urmarea mişcãmintelor atmosferice, cari în septemân'a din urma s'au observatu în nord-vestul Europei, unde au fost si sînt în continuu nişte vijelii mari. Dar si la noi în tíera au caditu în mai multe pãrti grindina; iér în Români'a ploile torenþiale au facutu pagube enorme.

Sciri scurte. **Principele Alesandru al Bulgariei** a fost felicitatu la sosirea sa la Rusciuk din partea A. S. R. principelui Carol, prin dl colonelu Costaforu, comandantul regimentului al 5-lea de dorobanti. — **Caletori'a ex-reginei Isabella** a Spaniei la Marienbad s'a contramandatu. Proprietarul „otelului Halbmayér“, unde se þinusera 24 odãi pentru ex-suveran'a, pretinde o despagubire. — **Instalarea noului comite supremu al Aradului** se va face la 21 l. c. pe când se pregatescu mai multe festivitatü, cari se vor încheiá prin unu conductu de factü. — **Vinitul loteriei de statü al döue-diecile** se va întrebuintiá pentru ajutorarea Seghedinenilor; acestu vinitu se urca la vr'o nöue sute de müi de florini. — **Monumentul lui Thiers** la 3 augustu se va desvelí la Nancy; festivitatile acestei desveliri au sè dureze patru zile, începêndu la 1 augustu, aniversari'a eþirii prusilor de pe teritoriul francesu. — **Grozava nenorocire** s'a întemplatü la 11 l. c. în Budapesta; la edificarea unei case, patru ömeni au caditu din etagiul al patrale; unul a muritu la momentu. — **O naia încarcata cu petri** s'a cufundatu vinerea trecuta în Dunare între Buda si Pesta; erá mişcatoru a vedé, cum — în momentul din urma — cãrmuitorul ísi luá în braþie socfa leþinata si o duse în luntrita de scapare. — **Patriarul din Carlovetiü, Esc.** Sa Ivaşovicu, vré sè-si zidesca o pompösa resiedintiã; pentru planul celu mai bunu s'a scrisu concursu. — **Rista Rain,** locuitoru în Tolvadia, Banatu, si-a schimbatu numele în Viþianu. — **Advocatul Kleinrath** din Budapesta a defraudatu dela o clientela a sa 50,000 fl.; elu a fost arestatu.

Suvenirea mortilor.

✓ **Mitropolitul Bucovinei,** Teoctistu Blasevicu, precum ni se scrie din Cernauti, a muritu acolo la 9 julie dupa miédiadi la 3 öre si 3 patrare, dupa o bóla îndelungata, în etate de 71 ani.

rietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.

u tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapesta. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.